

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

Ex Joseph occurrit patri: [et] introduxit eum ad regem. ca. xcviij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Libri Genesis

Inuentum fuerit qd̄ queris morias et nos seruis erim⁹ dñi cui Ille scrutat⁹ incip̄les a maiorī usq; ad minorē, inuenit cyphū i sacerdotia min Illi aut̄ redierūt ad ioseph. Qui ait An ignorat⁹ qd̄ nō sit similis mīhi in augurādi sc̄ientia. Forte ioco dicit⁹ est, nec est imputandum. Judas vero plurim⁹ supplicabat, ut ipm meliore p pucro fūn retineret qd̄ in suā cum fidē receperat a patre.

O ioseph idicauit se fr̄ib⁹. Ca. XCVI.

Qui poterat VI

Intra se cohlibere ioseph, et elect⁹ allis foras cū fletu clamabat, ita qd̄ exierat audiret. Ego su⁹ ioseph. Nolite m̄ere p salute via miss⁹ me dñs aū vos. Biē nū tā famis trās̄it adhuc qnq; āni restāt, qd̄ b⁹ nec arari nec meti poterit. qd̄ ex nimia fū uū inūdariō credit⁹ accidisse. Et adiecit. Festinate et nūciate patri meo gloriā meā, adducite eū ad me, ut pascā vos et pecora via; ne moriamini, et habitabit⁹ i terra lessē. Ocl̄ vī videt, qd̄ os meū loquat⁹ ad vos. I, verū ē qd̄ loquo. Osculatusq; ē ioseph oēs fr̄es suos. Aleutiq; sug singulos. Audit⁹ est ybū i aula regis. Baususq; est pharao et dixit ad ioseph. Dic fr̄ibus tuis. Tollite plausta de egypto ad subuectionē pīngū et paruolorūz. Qia vestra adducite vobisq; eu. dabo vobis bona egypti, et medullā terre comedetis. Faētūq; est ita. Deditq; Joseph singul'binas stolas. Stola dicit⁹ a telon qd̄ ē longū qsl̄ tu nica talari. Beniamin vero dedit, ccc, argenteos, et qnq; stolas optimas, et totidez misit patri, aliosq; decē, qd̄ subueherent et omnib⁹ bonis egypti, et pīfiscen⁹ ib⁹ ait. Ne irascam̄ti in via. Qui cum venissent ad patrem dixerūt. Joseph viuit, et dñatur in egypto. Jacob qd̄ si de gran⁹ omīno euigilās nō credebat eis. Cūq; vīdīset oīa qd̄ miserat ei ait. Sufficit mihi si filius meus ioseph viuit, quasi d̄ pēna vel gloria nō multū curio, si viuit: vadā et videbo eū priusq; moriar.

De descesu isrl̄ in egyptū. Ca. XCVII.

Gitur profectus

Isrl̄ cū oīo qd̄ habebat, vent⁹ ad pūteū iuramenti, et mactas, victimis deo: audiuit deū p visionē noctis dicentē sibi. Holi timere, descendē in egyptū, faciāq; te ibi in genit⁹ magnā, et inde reducā te. Joseph qd̄

ponet manū suā sup oculos tuos. Surgens ergo de pīteo iuramenti venit in egyptū cum omni semīc suo. Lūcte aīe qd̄ egressi sunt cuī eo, et egressi d̄ semore eius. Nō qd̄ aīe sint extadice, sed a parte totū intelligit, fuerūt. lx, et vii, p̄ter ipm et ioseph cū duob⁹ filiis qd̄ erant in egypto, fuerūt ḡ oēs sil̄. lxx. Tū. lxx, trāstu lerūt. lxxv, et lucas sūlliter in actib⁹ aploz, h̄ p̄occupatōem dictū esse. Hieronym⁹ asserit, et enumeratos cū eis, v, filios filioz ioseph, qd̄ illi duas facturi erāt fr̄ib⁹. Lucas qd̄e scribens acī aplīcos gentib⁹, nō fuit aīus mustare verbū. lxx, qd̄ eoꝝ rīgebat autoritas inter gētes ipēho adhuc eis erat ignot⁹. Ip̄i eti am. lxx, in deuteronomio trāstulerūt, qd̄ israēl ingressus est cū alab̄. lxx. Nota in his numerari her et onā filios iude: qd̄ in mortuī sc̄i terra chanaan. Forte in loco defunctoz numerant̄ due ancille iacob. Si tñ et ille intrauerūt. Uel more scripture summa nūeri posuit q̄bus parū dicit⁹. Itē nota si dīna numerat̄ i ter filios et nepotes. lxx, sunt p̄ter iacob Filie eñi ille. xxiiij, filii zelphe, xvij, filii rachel, xiiij, filii bale, viij. Nota qd̄ cū ioseph nōdū habet ret nīsi diuos, restat vi beniamin haberet de cē sed in libro nō legun̄ nīsi nouē. Forte vīcio scriptorū duo noīa sc̄pta sunt, p uno Vñ maḡ hugo, asbel tertiu in asa et belū, dīuilla. Sed nō vīder posse stare, qd̄ in numeris cū familiis tribūnū numerant̄ vīctis madianitis sic legit⁹. Asbel a quo familia asbelitaz. Sz̄ in hebraica vītate, ros et numphinduo sūt nomina que apud nos vīciole mīcta sunt, qd̄ forte iosephus pro asbel posuit Asbela. ideo sic dīuillit.

O ioseph occurrit patri suo et introduxit eum ad regem.

Caplin. XCVIII.

Remisit ergo

Iacob ad ioseph, ut occurret ei. Qui iūcto curru occurrit ei in lessē. Alij dīcūt advībē heroū in terra ramesse qd̄ tūc lessē: post thebais dicta est, a qd̄ thebei, quoꝝ legioni p̄fuit beat⁹ mauricius. Alle sūt thebe, viii thebani. Postea cū reges fuerūt et ea dicta ē vībs heroum, qd̄ heroes egypti ei debebant custodiam. In finib⁹ terre illius postea edificauerunt hebrei cogenti bus egyptiū vībem tabernacloꝝ, que dicta est ramasse, post pagus arsenoites dicta est quod sonat sine lexy, sic dīcta, quando sine

Historia

discretōe vterq; sexus cepit impare egypto
Dixitq; ioseph ad oēm domū pīs sui Ibo
et nūclabo pharaoni venisse vos & viros ēē
pastores. Cūq; dixerit vobis, qd ē op̄ vīm,
dicetis. Pastores sum⁹ nos et pīs nr̄t Hec
dicer; vt habitetis seorsum ab egyptijs ē op̄
timā terra iessen, qz dēctān̄t oēs egyptiū pa
stores ouīū, qz nō comedūt eas, h̄ colunt vt
hamonē. Ingressusq; ioseph ad regē, extre
mos fīm suoz, l. sup̄mos, v. viros statuit co
rā regē, q. cū dixissent se pastores ouīū addi
derit, nō ē herba in tra chanaan, petim usq;
vt iubeas nos suos tuos esse i tra iessen nec
em̄ separāt volū. h̄ cōm pīs pūdētā fa
cere Si queris quō egyptiū tpe in op̄le abūda
bat i pascuis. Dicim⁹, qz egyptiū ē naturā ali
arū regionū cū abūndat frīgib⁹ steril ē i pa
scuis, et ecōn̄ erso Dūtlor v̄l dūtūn̄or em̄
mora flumis sup̄ terrā tpa colēdī ipedit, vel
sata extinguit, pascua aut̄ nutrit p̄ hec utro
dixit ioseph pīz ad regē, bñdixitq; regi In
q̄slusq; a rege d̄ dieb⁹ anoy suoz, ait. Dies
peregrinatiois vite mee, c. xxi. anoy sūt, par
ui et mali, nec puenerit vīc̄ ad dies patrum
meoz. Peregrinatōis dixit, qz scī vitū bāc, p
īcolatu habet. Mali dicit, qz sapiēs accusa
tor est sui, qz aut̄ dīct̄ parui, dētermīnauit dī
cens nec puenerit re. Dedit ḡ ioseph frāt̄is
bus suis possessionē in optimo terre solo ra
messes. Dicit m̄ ioseph⁹ Cōcessit eis pharaon
vt i eliopolitanavībe ḥuerlarent, illīc enī
pascua pastores ei⁹ babebāt, sciens gratū ēē
egyptijs legari a se pastores & nihil qd corū
eller istis dedisse. Forte ad territoriū belio,
poleos spectabat terra iessen.

De datione suie annona quīntē part̄ fru
gum instituta, Capl'm, XCIX:

Rualuit famēs
in egypto. Lūq; defecisser p̄ clū
ēptorib⁹ sustēnauit eos ioseph
āno illo p̄ mutatōe pecor̄. Seqn̄tān̄ āno cū
iter fame perīt, emit oēz trā egypti ioseph
p̄ alimētis, & sublecit eā seruūtū pharaonis
pter trā sacerdotū quā d̄derat eis reges q̄b
statuta cibaria ex horreis publicis debebant,
& iō nō sunt cōpulsi vēdere possētōes suas.
Circa finē hō sterilitatis ait ioseph ad p̄lōs
Envos & pecora via & terra i manu pharaon
is sunt. Ecce vob redō terrā & pecora & da
bo semia, & coletis, terrā regi, quīntā prem da

bis, regi, q̄tt̄o rēliquias p̄mitto vobis in se
mentē & in cibos. Qui dīcerūt. Sal⁹ n̄fā in
manu tua est. Exūc vīsq; nūc quīntā p̄s sol
ut̄ regis egypti. Et factū est q̄sī in legē.

De iuramēto qd fecit ioseph pī, La. C.

Sabitauit ergo is

b rael s̄ fra egypti auctūlq; ē nūmis
& virūt i ea, xvij. anis, factūs sunt
dīles sul, c. xlviij. anor. Lūq; videret dīc obit⁹
sūi iminere, vocauit ioseph & fecit vt poncre
manū sub femore suo & iuraret, i. p̄ circūcīsso
nis scītātē iurauit. B̄ fīm iudeos, v̄l p̄ chīz q̄
sepeliret eū i sepulcro maloz suoz qd abraa
mū dī, & iter serēdo dīxit, v̄bī mortua fūstra
chel q̄sī se excusans q̄ n̄ sepelierat eā v̄bī ipē
volebat sepeliri. Cura fuit scītis sepeliri i ter
ra q̄ scīebāt chīz resurrectuz, vt cū eo resur
geret. Distat eī abraam sū a caluaria fere, xiiij.
milliarib⁹. Cūq; iurasset ioseph, querens iur
el ad lectuli caput qd erat ad orītē adorauit
deū. Quidā codices h̄nt adorauit sup̄ caput
v̄ge eius, vel i capite v̄rgē sue, & v̄trūq; stare
pōt. Potuit eī senex h̄z v̄rgā vt in hac eta
te fieri solet & inīq; sup̄ eā adorauit, v̄l scēpt̄
quod gerebat ioseph suscepit donec iurasset.
Cūq; iurasset inīq; sup̄ cacumē nōdū reddite
v̄rgē adorauit deū. Nō em̄ credendū, est dī
cēntib⁹ q̄ adorauerit scēpt̄ ioseph.

De bñdictōe effratim & manasse, Ca. CL.

Zerum nūncias

tū est ioseph q̄ egrotaret p̄ el⁹
assūptisq; duobus filiis p̄p̄xit
Audīs senet venisse filiū p̄fortat⁹ & sedīt i
lecto, vīdēsq; iacob ioseph⁹ & ei⁹ duos filios
ait. Qui sunt isti. Clare em̄ vīdere nō poterat
Et ait ioseph. Isti sūt filiū mei q̄s dedit mihi
de⁹ i loco isto. Et ait iacob. Isti duo mei cīt.
Sic nūbē & symē d̄putabūs misbū. q̄sī tri
bū facit Reliq̄ q̄sī ge
nuēs noīe frāt̄i suoz Quilibz filiōi placob
vocabunt i possessionē p̄ter ioseph fec̄ tribū
nibus suis, i. nō faciet cui⁹ loco duo el⁹ fili⁹
trib⁹, h̄z p̄tēt erūt pōt duas trib⁹ fecerūt, h̄z
sessiōib⁹ suis. Ut alīs trib⁹ leui raro nūnerat
ter. Hōiē frāt̄i suoz
vocabunt, i. annūerabūt tribubo frāt̄i suoz
rū ita q̄ qdā manasse, qdā effratim Ap̄plicuit
aut̄ ioseph manassen ad dexterā pīs, & effra
im ad sinistrā adorans & petens q̄ bñdiceret

